

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oglasnila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasnilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasnila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld.	— kr.
„ pol leta	6	50
„ četrt leta	3	30
„ jeden mesec	1	10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld.	— kr.
„ pol leta	8	—
„ četrt leta	4	—
„ jeden mesec	1	40

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 29. marca.

—r.— Vedno nas Slovence opominjajo, da naj ne bomo preostri v svojem političnem prepričanju, in da naj si sedaj pod grofa Taaffeja vlado v jednomer domišljujemo, da nam povsod samo rože cveto. Tu so Nemci drugačnega kova, posebno severočeski Nemci, ki sedaj terorizujejo Dunajski naš parlament! Učite se pri Čehih, učite se pri Poljaki! tako in jednako glase se dobri sveti, katere nam dajejo naši politični modrijani, kadar hočejo potolažiti najmanjši valček, ki bi se slučajno napravil na mirni površini zaspnega našega političnega življenja. A čas je, da se morda malo ozremo po severočeskih Nemcih, in da se pri teh učimo, česar nam je krvavo potreba. Učite se pri Nemcih! to je najboljši svet, ki ga Slovencem dati moremo. Dokaz ni težak!

Dne 26. marca vršili so se v našem parlamentu dogodki, ki spominjajo na pretepe in gostilniške prepire, kjer so si pijani pivci v laseh, ter si groze z okovano peto in poleni. Severnočeski tiskar Strache in pa polublazni vitez Schönerer proizročila sta parlamentarni izgred, kakor je bil do sedaj samo v hrvatskem saboru mogoč. A izgredi v hrvatski zbornici so oblika dopuščene političnega silobrana, mej tem ko je najnovejši parlamentarni škandal na Dunaji pognal na grediico kolega in surovega nemškega fanatizma, podobnega hudobnemu psu, ki se je strgal z verige, ter grize, kjer more!

Poslanec Strache izbral si je za svojo žrtev ministerstvo samo, in v prvi vrsti grofa Taaffeja. Očitno je ministerstvu v izrazih, ki so za pivniško mizo preneotesani, da pospešuje korupcijo, da čepi sploh korupcija na vladnem krmilu in da tako ministerstvo nikacega spoštovanja več vredno ni! Če bode poštnjak Strache po ti stezi dalje korakal, razvil se bode do tiste višine fakijske opozicije, da bode pri prihodnji budgetni debati gospodom na rudečih ministerskih stolih v obraz pljuval, ali jih pa napadal z gorkimi zaušnicami.

Vitez Schönerer, ki bi, ako izvzamemo Ogersko, v vsaki drugi državi že davno moral v blaznici sedeti, napadel je poslanca Heinricha, ter ga mej vriskom in ploskanjem cele levice opsoval z renegatom, in z drugimi jednacimi titulaturami, ki jih olikana družba poznati ne sme.

In kaj je pregrešila ta uboga — reva, poslanec Heinrich? Mož je Nemec, od nog do glave,

samo prepričan je, da se Nemcem pod Taaffejevo vlado ne godi tako slabo, kakor kričita Herbst in Knotz, in prepričan je tudi, da se Čehi z nožem poklati ne smejo, ko jih je ljubi Bog že vendar jedenkrat v svet postavil.

Po našem mnenji tako prepričanje ni niti pregreha niti blaznost; ker to je resnica, da se Nemcu vzlic Taaffejevi vladi povsod med cedi, in da ga še vedno povsod ljubkajo, kjer le morejo. Poglejte samo v slovensko Ljubljano! Za trideset otrok ima občina dve nemški šoli vzdrževati, in vendar kriče naši Nemci, da so zatirani in proganjani!

Resnica je, da se Nemcem pod Taaffejem bolje godi, kakor prej kedaj, omejila se je samo — in še to pro forma — nemška aroganca, ki je poprej na vladnem krmilu sedela.

Tega ubozeza „renegata“ privoščil si je torej vitez Schönerer v javni seji, ter mu v obraz nametal toliko zasmeha in razžaljenja, da človek, ko vse to bere, ne vé, je li to parlament, ali pa predmestarska besnica, kjer imajo poulični pobalini svoja rajanja. Da bi mi po tem receptu v sodbo hodili z našimi Šraji, Zupani in Dežmani, ki so se nam rodili po žirovski zemlji, morali bi jih pri živem telesu dreti, ali pa sredi Ljubljanskega mesta na kolce nabadati!

Trdilo se bode, da so take erupcije surovega germanskega fanatizma brez pomena. A to ni istina! Naj se vendar premisli, da so ti skrajni levičarji sivolasi možje, kojim ne kipi več kri po žilah, in ja so to sami olikani ljudje, o katerih bi človek sodil, da resno mislijo, in da svoje čine pretehtajo in presodijo. In vendar se obnašajo tako robato, in s svojim obnašanjem ne vzbujajo nejevolje, pač pa navdušenje in zadovoljnost cele levice! Vse to je premisleka vredno!

V svojem jedru je nemški duh neotesan in surov. In nam Slovanom je pač treba vestno v preudarek vzeti, do kolike razdražene blaznosti privrel bode nemški fanatizem takrat, ko bodo naše vlade vsaj nekoliko ozir jemale na to, da je Avstrija več ali manj slovanska država. Ako se ti sivolasi starci pod to vlado, ki je vendar tako mehka, v mišljenji in obnašanji nemška, tako besno obnašajo, kaj bodo počeli tedaj, če nastopi vlada, ki bo še nekoliko dalje segla, nego je segel krotki grof Taaffe, o katerem se ve, da bi Bogu hvalo dajal, če bi različni narodi širne Avstrije čez noč brez težav in brez bolečin prestrojili se v gorke Nemce? In gospod minister bi niti nesrečen ne bil, ko bi ta prestrojitev rodila same Strache, Knotze in Schönerer-je!

Premisliti nam je dalje, kako bodo ravnali z nami ti Nemci, če bi zopet k vladi prišli, ter dobili v roke tisto absolutno silo, ki jo združuje eksekutiva, posebno avstrijska eksekutiva v sebi. In da bodo ti Strache, Knotz, Tomaszczuk in drugi jednacega kova nekdanj upolnini ministerski kandidatje, o tem ni dvomiti, posebno, če opazujemo, kako nežno, in bojzljivo je grof Taaffe odgovarjal na surove napade severnočeskega Nemca. Za te burne čase treba se je nam Slovanom že sedaj pripravljati in Bog ne daj, da bi se pri praznih Taaffejevih loncih pomehkužili, kakor so se pomehkužili Izraelci pri polnih loncih v Egiptu. Nemški fanatizem je prebujen, ter pretresa tudi sivolase glave, in to že sedaj, ko mu vlada niti nevarna ni! Ta fanatizem pa bode imel prave orgije, še dobe Nemci zopet vladno krmilo v roke. In dobe ga lahko od danes do jutri. Slovani pa smo jim potem popolno v roke dani, in vnel se bo ljuti boj, v katerem premaga

tisti, ki bode bolj fanatičen. Nekdaj je turški fanatizem strašil in brzdal skoro celo Evropo. S tem dan je historičen dokaz, da je fanatizem moč, silna moč, katera je ob priliki nevarnosti jedina rešitev. Gotovo napočijo dnevi, ko bode razlučeni nemški fanatizem brzdati skušal celo Avstrijo. Gorje nam Slovanom, če ne bodemo pripravljani za tisto dobo, in gorje posebno nam Slovencem, če bodemo tiste dni, ko bode dr. Knotz ministerski predsednik, tako mehki, omahljivi in spravoljubni, kakor smo dan danes! Prepričani smo, da Slovence tisti najbolje vzgoja, ki jih napeljuje k narodnemu fanatizmu. V tem prepričanju pa so nas še bolj utrdili Strache in njegovi sodrugi, pri katerih nam je pridno v šolo hoditi, da v trenutkih nevarnosti ne omagamo in ne pobegnemo, kakor plašne golobice!

Govor poslanca M. Vošnjaka,

v državnem zboru. dne 20. marca 1886

(Po tesnopisnem zapisniku.)

(Dalje.)

Kar se tiče politične uprave, moram omeniti da mnogi uradniki neso zmožni slovenskega jezika. Vlada se izgovarja, da ustopa premalo slovenščine zmožnih uradnikov v politično službo. Uzrok temu je pa, da slovenski aspiranti za politično službo težko dobé, ali rekel bi, niti ne dobe adjutov, kateri so določeni za Štirsko. V letošnjem budgetu je n. pr. 14 tacihi mest konceptnih praktikantov z adjuti po 550 gld. Ako sem prav poučen, je izmed vseh teh 14 konceptnih praktikantov samo jeden slovenščine zmožen. Kako bode politično uradovanje pri takem naraščaji na Spodnjem Štirskem, si lahko mislimo. Po mojem mnenji bi morala visoka vlada, ako hoče nepristransko postopati, ako je res njena volja, Slovencem dati jednake pravice kakor našim nemškim sodeželanom, vsaj tretjina teh adjutov dovoliti le takim prosilecem, kateri morejo dokazati popolno znanje slovenščine.

Pa tudi pri sodništvu se našemu jeziku nič bolje ne godi. Vzlic ministerskim naredbam se s slovenskimi strankami, ki niti besede nemški ne umejo, pišejo zapisniki nemški, (poslanec pl. Derschata: To ni res!) če tudi gre pri tacihi obravnavah za denar in čast.

Mnogo inkonkvencij prouzročuje to, da se na slovensko narodnost dosti ne ozira, kar se tiče porotnih sodišč. Spodnja Štirsko spada pod Celjsko okrožno sodišče.

To sodnje okrožje ima po uradnih podatkih 90% Slovencev in le 10% Nemcev. Prvi bivajo zdržema po deželi, poslednji pa bivajo le po mestih in trgih.

Mislil bi kdo, da bode kar se tiče porotnikov, tudi se pokazalo isto, ali pa vsaj blizu isto razmerje, rečem blizu isto razmerje, ker je v mestih in nekaterih trgih več inteligence nemške. Toda skušnja uči nasprotno. Uči, da je število nemških in slovenskih porotnikov baš v obratni razmeri s prebivalstvom.

O tem se je že 1883. leta razpravljalo in, kolikor je meni znano, se je o tem bila unela časniška polemika, na katero je okrožno sodišče odgovorilo oficijalno baš v onem listu, v katerem se je bila sprožila ta stvar. Toda, kaj je povedalo Celjsko okrožno sodišče? Povedalo je: Sedaj je 558 letnih porotnikov in od teh jih je 117 vzeti iz mej kmetskega prebivalstva. Mislil bi kdo, da je večina teh slovenske narodnosti. Že iz navedenih števk se razvidi, da imajo Slovenci le 20% porotnikov, dočim bi jih po razmerji prebivalstva morali imeti 90%.

Omeniti moram še nekatere druge podatke iz tega letnega seznama porotnikov, ker se baš nanj sklicuje Celjsko okrožno sodišče. Iz tega seznama se najprej razvidi, da je izmed 558 porotnikov 137 Mariborčanov, če tudi broji Maribor, ki je skoro popolnem nemški, le 9350 moških prebivalcev; iz Maribora je tedaj 20 porotnikov več kakor iz vseh spodnještirskih kmetskih občin, ki broje 170.000 moških prebivalcev. Iz skoro popolnem nemškega Ptuja, ki broji 2044 moških prebivalcev, se jih je vzelo 20, iz nemško-liberalnega trga Št. Lenard pa 10, če tudi ima samo 311 moških prebivalcev. Narodni trg Središče imel je pa pri 488 moških prebivalcih samo jednega porotnika. In kdo je bil ta porotnik? To je znamenita prikazen. Ta porotnik bil je jedini Nемеc tega kraja. (Čujte! na desni.) Lahko bi imenoval ime. Ako ga kdo zahteva, mu ž njim postrežem.

Podoben slučaj o sestavi seznama porotnikov objavil je nedavno nek list in se tiče Št. Jurija na južnej železnici. Ta občina je narodna in broji 1986 moških prebivalcev. Od teh jih je občinsko predstojništvo devet upisalo v prvotni seznam porotnikov, ali od teh je okrožno sodišče samo jednega za vrednega spoznalo, da se upiše v letni seznam porotnikov in to je zopet jedini Nемеc tega kraja. (Čujte! Čujte! na desnici.)

Vprašal bi, ali se je od leta 1883, od kadar smo dobili le podatke, v tem oziru kaj zboljšalo? Rad bi obrnil pozornost visoke zbornice na seznam porotnikov za 1886. leto. Dotični podatki sicer neso oficijalni, a jaz je zmatram za prave, dokler se mi nasprotno ne pove.

Ta letni seznam broji 519 porotnikov; od teh jih pripada 336 mestom in trgom, 183 kmetskimi občinam, poslednje so jih dobila 66 več, nego so jih poprej imele. Zato jih je pa dobil Maribor 68 več, da se ohrani ravnotežje. Omenjeno mesto ima tedaj 22 porotnikov več, kakor vse kmetske občine na Spodnjem Štírskem. Ne vem, ali se na Maribor zategadelj tako ozira, da se dokaže, da bi sedež Celjskega okrožnega sodišča prav za prav imel biti v Mariboru.

Gospoda moja! Sestavo letnih seznamov sem zategadelj tako poudarjal, ker so merodajni za sestavo službenih listin, to je seznamov za dotična porotna zasedanja. Iz letnih seznamov sestavijo se službeni sezname z žrebanjem. Vzemimo letni seznam za 1883 leto, za podlago daljšim razpravam, in to zategadelj, ker so nam uradni podatki že nekoliko znani, namreč da je izmed 558 porotnikov jih 117 pripadalo kmetskimi občinam. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. marca.

Ravnatelj česke državne obrtne šole v Pragi prosil je mestni svet, da bi se za šolo najeli prostori v kakej privatni hiši, da šola more začeti brž s prihodnjim šolskim letom. Mestni zbor je pa prošnjo zavrnil, ker ga že ustanovljenje te šole preveč stane in je sedaj dolžnost vlade skrbeti, da se šola hitro otvori. Če je vlada osnovala dve nemški obrtni šoli, v Liberci in Plznu, bode tudi še jedno za 6 milijonni česki narod.

Vnanje države.

V Belgiji se ustaja socialistov vedno širi. Delavci požigajo in ropajo tovarne in gradove, ter plenijo prodajalnice. Anarhistični agenti povsod ščuvajo delavce proti imejočim stanovom in dele mej nje anarhistične knjžure, mej drugim tudi neko v flamansčino prevedeno knjžuro, ki jo je spisal znani anarhist, knez Krapotkin. Zlasti okrog Charleroi in v tem mestu samem je strašno. Ravnatelj Mondron dal je razsajalcem 1500 frankov, da si je rešil življenje, kajti delavci so bili obkolili njegovo hišo. Vse tovarne v Marchiennu, Rouxu, Lodelinsartu, Dampremyji, Gillyji, Ransartu, Fleurusu, Couilletu, Chateletu in Marcinellu so razrušene. Dumontovo destilerijo v Cassartu so zažgali delavci in jo je popolnem uničil požar. Velika steklarnica v Jumetu je v razvalinah. Strajkujoči so najprej pretrgali telefonsko žico, potem pa s petrolejem zažgali pisarne, oropali stanovanje ravnateljevo. Kar neso mogli odnesti, so pa uničili. V Gosseliesu, Fleurusu, Courcellesu in Marbaisu so strajkujoči delavci oropali več prodajalnic. V Rouxu je bil mej vojaki in strajkujočimi delavci hud boj. Devet je mrtvih in ranjenih. Po noči so delavci razbili vse plinove svetilnice. Ravno tako je bil hud boj mej vojaki v Charleroi. Kakor se poroča, bilo je 12 mrtvih in mnogo ranjenih. Samostan v Soleilmontu je uničil ogenj. Oblastva jako energično postopajo, a nemajo dovolj moči. V Lüttichu so izgredili nekoliko pojenjali, a bati se je ves čas novih. Ječe so že prenapolnene z rogovileži. Vlada je sklicala re-

serve in dva razreda milice. Skoro vsi vojaki iz mest, kjer se vlada mir, so odrinili proti Charleroi, kjer je že 8000 vojakov zbranih, kar je pa vse premalo. Število strajkujočih delavcev znaša od 20 do 30 tisoč in se vedno množi. Vojaki so dobili povelje, da imajo brez vsake prizanesljivosti streljati na razsajalce. Steklarska obrtnija je uničena na več let. V Bruselji je sicer mir, a po ulicah se klatijo delavci in prepevajo marseillaiso. Zastopniki vlastij v Bruselji zahtevali so pojasnil o anarhističnih izgredih. Kakor se sodi, bodo vlasti sedaj se posvetovale, da skupno kaj ukrenejo proti razširjanju anarhizmu.

Srbski kralj je poslednje dni imel posvetovanje z raznimi vodji strank zaradi sestave novega ministerstva. Kakor se govori, bode najbrž Ristić sestavil novo ministerstvo, če se mu posreči nekaj naprednjakov dobiti na svojo stran. Če pa ne, bode pa ostal Garašanin še dalje na krmilu, samo nekateri drugi ministri bodo odstopili in zamenili se z novimi. — Kralj je zaukazal, da se odpravi izjemno stanje za vojsko. Poveljnik Nišavske vojske general Horvatović, imenovan je poveljnikom aktivne vojske in odklikovan z velikim križem Takovskega reda z meči.

Ko je bil zadnjič generalni guverner Gurko v Peterburgu, nagovarjal je rusko vlado in razna društva, da bi preskrbela denar, da se pokupijo poljska veleposelstva, da se bodo potem razdelila in na njih naselili ruski kmetje.

Angleška kraljica je vsprejela ostavko Chamberlaina in Treveljana. Kakor se govori, misli še nekaj drugih ministrov dati ostavko, ako Gladstone ne odstopi od svojih irskih predlogov. Stari državnik bode morda nazadnje sam prisiljen dati ostavko.

Dopisi.

Iz Belega grada 23. marca. [Izv. dop.] (Zakaj je bila Srbija premagana. — Prisiljeno naudušenje in rodoljubna beseda. — Prihod kraljev. — Osvetljava mesta. Baklada. — Šovinizem.) Ko je Srbija napovedala bratomorno vojno, tedaj je bil prepričan ves svet, da bode sijajno zmagala in da bode kralj Milan v kratkej dobi slavnostno jahal na čelu svoje vojske v prvostolnico bolgarsko. Tem večje je bilo tedaj iznenadenje po bojih pri Slivnici in po umikanji srbske vojske skozi Dragomansko sotesko in preko Carjega broda proti Pirotu. Ker je vsa Evropa živela v prepričanji, da je več ko polu stoletja stara srbska vojska mnogo bolje izurjena, ko mlada bolgarska, povpraševalo se je začudeno, kako je bilo to mogoče. Mnogo še je pisalo po raznih listih o uzrokih sramotnega srbskega poraza; a ne spominjam se, da bi bil kje čital pravo resnico; zato ne bode odveč, ako odkrito pojasnim uzroke, ki so nam doveli tako hude in za bodočnost nepreračunljive udarce.

Tu moram pred vsem uničiti mnenje, da je srbska vojska dobro izurjena in vojna služba pri njej precizno urejena. Dokler smo se borili s Turki, ki se sami ne morejo ponašati s taktičnimi vrilnami, smo jih pač nadkriljevali; a v primeri z Bolgari, katere so sijajno izurili ruski častniki, izprevideli smo, da je naša vojska vse prej, nego sposobna za moderno vojevanje. Lahkomišljenost v imenitnih in neopravičena strogost v malenkostnih zadevah: to je karakteristikon našega vojaškega uvečbavanja. Razni načini manevrovanja na raznem terainu pred sovražnikom; vaje v urnem in sigurnem streljanji; pouki o napravi zased in prekopov; napadi z bajoneti; obramba z bajoneti; obramba sovražnih bajonetnih napadov po konjici: — vse to so se zdele našemu generalnemu štabu postranske stvari. Zato so se pa naši vojaci pod Belograjskim „Kali megdanom“, na ravani ob Dunavu in na planjavi poleg velike vojašnice morali prav pridno vaditi v salutcvanji in prestavljanji pušek z desnega ramena na levo in nazaj. Posebno strogo se je pazilo na pozdravljanje častnikov po Belograjskih ulicah; gorje prostaku, ki bi bil opustil le jedenkrat položiti roko ob čepico, ako je srečal kacega častnika. Poleg tega moral je vsak vojak imeti strogo v redu svojo obleko. Za vsak gumb, ki bi se bil slučajno odtrgal in bi ga vojak ne bil prišil pred vežbanjem, naštelo se mu jih je po pet in dvajset.

A propos, palice! Te pri nas še vedno neso odpravljene. Najboljšega državljana, katerega o vojnem času pokliče pod orožje splošna vojna dolžnost, more, ako ni dosegel vsaj korporalske šarže, doleteti vsak trenutek sreča, da se mu dosodi gotovo število palic. Treba je le privezati si napak zavratnico; iz pozabljenja ne izkazati časti kacemu predstojniku; dá, treba je le mej predstojniki imeti kacega osobnega sovražnika — in teh nikjer ne nedostaje — in nesreča je gotova. Znani so mi

slučaji, da se je v poslednjem mobilizaciji, ko je vendar potreba bilo buditi mej vojaki naudušenje in požrtovalnost za najnepopularnejšo vseh srbskih vojn, odštevalo vojakom za najmanjše prestopke na velikem dvorišči tukajšnje trdnjave v navzočnosti cele posadke po petdeset palic. In tako barbaro, omiki 19. stoletja v obraz bijoče ravnanje, naj bi vzbujalo naudušenje za vojaštvo in ljubezen do predstojnikov? Niti v velikih državah z dobro urejenimi vojskami in najstrožjo disciplino bi ne obrodilo tako ravnanje dobrega sadu; nikari že v malej državici, kakor je Srbija, katera se mora naslanjati na splošno vojaško dolžnost vseh svojih državljanov.

To ravnanje je pa tudi res v poslednjem vojni imelo žalostne, a zaslužene nasledke. Osveta pri našem narodu ni še izkoroninjena in vojaki, s katerimi se je tako divjaško ravnalo, so se tudi grozno maščevali. Pri mnogih batalijonih postreljali so sami čez polovico častnikov. Pisalo se je sicer, da se je to zgodilo zato, da bi jim ne bilo treba iti v boj proti Bolgarom; ali to je neresnično. Uzrok temu bilo je ravnanje, katero sem ravnokar popisal. Razumeje se samo po sebi, da podčastniki, ki so večinoma poklicani bili od opravil svojega poklica in jim je nedostajalo neprestane vojaške vežbe, neso mogli potem uspešno voditi in veleovati. To in pa velika nepopularnost vojne z Bolgari, bil je daljši uzrok za nas tako žalostnemu izidu zadnje vojne.

Konečno pa so k temu pripomogli tudi še ogromni — rekel bi: sijajni — neredi v vojnej upravi. Ko je kralj Milan mobilizacijo zapovedal, bili smo za vojno popolnoma nepripravljeni. Mej mobilizacijo in početkom vojne preteklo je potem nekoliko mesecev; a možje, ki so stali na čelu vlade in na čelu vojske brigali so se le zato, kako bi z vojnim posojilom in vojnimi založništvi polnili sebi žepe; — opustili pa so vsakeršne daljše priprave za eventualni začetek boja. Kralj Milan, kateri se krvavo malo briga za vse, kar ni v zvezi z njegovimi osobnimi strastmi, je bil tedaj o stanji vojne uprave čisto napačno poučen in tako je napovedal prav lahkomišljeno bratom Bolgarom neopravičeno to vojno. Sedaj se je še le pokazalo, v kakšnem stanu je vojna uprava. Preskrbljevanje vojaštva s hrano bilo je nedostavno že tedaj, dokler je srbska vojska stala okolu Niša in Pirota; skoro popolnem pa je izostalo, ko je prestopila bolgarske meje ter se jela pomikati proti Sredcu. Streliva začelo je najedenkrat nedostajati in vojakom, idočim v boj, priporočalo se je, naj varčno ravnajo ž njim. Morete si misliti, kako je to moralo deprimujoče uplivati na njihov pogum. Bajoneti, katerih je trebalo za naskoke, in sable, s katerimi se je bilo boriti, bile so popolnem tope. — Vidite, tako se je pri nas ravnalo. Te doslej našete napake bile so glavni uzrok, da smo tako sramotno propali. Upam, da sem povedal dosti in da daljšega komentarja ni potreba.

Kljubu vsemu temu pa Milan ni sprevidel, v kakej velikej nevarnosti se nahaja njegov prestol, neodvisnost države in bodočnost naroda. Prav po načinu človeka, katerega je Bog udaril s slepoto, da ga popolnem pogubi, zapovedal je še tedaj, ko so Bolgari stali že na srbskej zemlji, agitovati po deželi, da bi narod sklepal resolucije, naj se vojna nadaljuje. Kakor se je oficijelno naznanjalo, prihajalo je teh resolucij jako mnogo. Srbska vlada se je bahato širokoustila: videte narod hoče, narod zahteva boj. V obližji kraljevem pa ni bilo najti moža poštenjaka, ki bi bil naravnost povedal, da je to ravnanje z narodom sramotno, da so te resolucije vse prisiljene. Pa kaj pravim, ni bilo najti? O pač. Mej stotinami dvorskih klečeplazov in narodnih odposlancev bil je vendar mož, ki se ni bal za svoj vrat, mož, ki je — brezuspešno sicer, pa vendar — povedal kralju celo resnico. Ko je namreč v Niši govoril kralj k poveljnikom vojske in narodnim zastopnikom o potrebi in popularnosti vojne z Bolgari in so vsi hinavskonavdušeno klicali „živio“, molčal je le osemdesetletni pop Konstantin iz kragujevskega okrožja in debele solze so se mu kradle iz oči ter se točile po razoranem lici v častljivo belo brado. Opazil je to kralj ter se obrnil k njemu, ne z vprašanjem za njegov sovet ali za njegovo mnenje, temveč z vprašanjem, zakaj on jedini ne kliče „živio“. In sklenil je roki častitljivi starček ter odgovoril: „Da ti pravo kažem, kralju! nemogu. Sed (siv) sam, mnogo sam izkusio, znam kamo to vede. Pa z naji Ti: narod ovaj rat (vojno) ne želi;

on ga ne zahteva, nego zahtevaju ga Tvoji pisari. Rat ovaj biti će Srbijina nesreću. — Vsa klečeplazovska družba ostrmela je o teh odkritosrčnih, iz dna rodoljubnega srca izvirajočih besedah; plačilo starčevu pa je bilo: kraljeva nemilost. Drugo plačilo pa ima častiti duhovnik božji; dal mu ga je Bog sam. — Njegove besede so se izpolnile: vojna bila je na nesrečo Srbiji.

Včeraj popoldne ob dveh vrnil se je kralj Milan iz Niša v Beligrad. Kakor je bil slaven njegov manifest po sklepu miru, tako slaven bil je tudi njegov zopetni prihod v prvostolnico. Živ krst — razen vlade in policije — namreč ni vedel zanj. Še le, ko se je „Njegovo Veličanstvo“ čutilo čisto varnega v dvoranah nove svoje rezidencije, raznesla se je po mestu vest, da je zadobilo zopet srečo, „da boravi kralj u njoj“ (sc. „u varoši“ mestu). Posebni plakati „gradjanstva“ pozivljali so, da se na čast zopetne — „slavne“ se to „gradjanstvo“ (meščanstvo) vendar ni upalo reči — vrnitve kraljeve priradi splošna osvetljava mesta in velika baklada. Bil sem jako radoveden, kakošna bode osvetljava. Takoj, ko se je začelo mračiti, bil sem že na nogah, da si jo ogledam. In, glejte! kaj sem opazil? „Meščanstvo“, katero je pozivljalo k osvetljavi, uspelo je najbolje pri državnih uradih. Še namreč neso zadnji solučni žarki izginili za obširno hrvatskoslavonsko planjavo, že so se okna poštnega, brzovojnega, policijskega in ostalih državnih uradov zasvetila v žarkih stearinskih sveč, da ostalim Belograjskim prebivalcem pokažejo, kako se ima izpolniti poziv „meščanstva“. Počasi začela so se razsvetljevati tudi okna javnih prostorov — gostilnic, kavaren — in naposled okna privatnih stanovanj. Razsvetljava poslednjih bila je dosti žalostna. Sobne in kuhinjske svetilnice stale so marsikje na oknih, ko da bi se dotičniki hoteli šaliti iz čelaga akta prorokovane slavnosti; mnogo — vsaj tretjina — hiš in stanovanj pa je ostalo nerazsvetljenih. In to o naših sedanjih razmerah pomeni mnogo, jako mnogo. Vedeti vam je namreč treba, da so jahajoči policisti hodili s trga na trg, iz ulice v ulico, ter si zapisavali vse nerazsvetljene hiše. S policaji in oboroženimi stražami bilo je ta večer mesto sploh posejano. Kamor si pogledal zablščal se ti je nasproti polumesec izpod vrata policistovega, ali pa bodalo iznad puške nočnega stražnika. „O srečna dežela!“ mislil sem si na tistem, kajti poluglasne misli pri nas že zaplenjujejo.

Ob devetih bila je baklada. Udeleženci njeni zbirali so se na velikem trgu pred „veliko školo“, da od tod krenejo z „veliko“ slavnostjo preko „velike“ ulice k „velikemu“ kralju. Jaz razen gasilcev — katere plačuje občina — in v narodnem šovinizmu opojenih dijakov velikošolcev nesem mej baklaši opazil ni dvajset drugih oseb. Bila je pa to baklada meščanstva. — Baklonoscem pridružilo se je nekoliko onega občinstva, katero — kakor po družih mestih, — tudi pri nas išče poulične zabave; potem delavcev s pristanišča in pa velik kontingent „gospodov pobov“. Ta slavna procesija krenila je čez knjaza Mihaila ulico in Terazijo pred dvorec. Ko je vojna banda odsvirala narodno himno in so jo potem zapela tudi združena pevska društva — razen glavnega in največjega „Beogradskega pevačkega društva“, katero je demonstrativno izostalo — prišel je kralj s kraljico. Poklicana — ali nepoklicana, kdo to ve? — usta začela so pozivati k miru in iz srede udeležencev slavne te „komendije“ stopi trgovec in hišni posestnik Miajlo Pavlovič ter pozdravi kralja. Njegov govor je tako značajan, da ga razsodnemu vašemu čitateljstvu podajem v celoti. Mameluk Pavlovič — kompanjon prve Belgrajske firme Mesarović in Pavlovič — dejal je po „Novom Beogradskega Dnevnika“ po priliki to le: „Meščanstvo prvostolnice srbske prihaja po dolgotrajnej političnej oblačini pred Vaše Veličanstvo, katero je v imenu srbske državne misli, v imenu interesa Srbstva, začelo boj proti nebratovskim Bolgarom. To meščanstvo zahvaljuje se Vašemu Veličanstvu zato, ker ste vedeli biti stražar srbskih interesov in ker ste bili prvi srbski vladar, ki je šel na branik Srbije in je v teških in mučnih okolnostih vedel vzdržati visoko srbsko državno misel; zahvaljuje se vam zato, ker ste znali zopet pomiriti prepirajoče se brate — logike gospod Pavlovič menda ne pozna, kajti nekoliko prej je govoril o nebratovskih Bolgarih — zahvaljuje zato, ker se kot poslednji boritelj vračate z bojišča (Bog obvaruj Srbijo taci boriteljev!) To meščanstvo za-

gotovlja konečno Vaše Veličanstvo, da morete vedno računati na udanost in na mišice Belgrajskih prebivalcev.“ — Na ta podli ogovor odgovoril je kralj Milan tako, kakor ga je naučil grobokop Srbije — Garašanin. Njegovega odgovora ni mi torej potreba navajati.

Je li čudo, če se o taci sramotnih razmerah širi pri nas šovinizem, kateri vidi „sve in svuda Srbstvo“; kateri uči, da bodo Srbi — po takej slovanomornej politiki — zavlada iz lastne moči ves balkanski poluotok; kateri neče ničesar vedeti o zvezi slovanskih držav na balkanskem poluotoku in kateri zametava celo pomoč Rusije? Kam more celo narodna inteligencija zabresti o taci razmerah, kakeršne so sedaj v Srbiji, tega dokaz nam je slavni srbski učenjak in profesor Belgrajske velike šole Matija Ban, kateri se v nekej polemiki z „Ustavnostjo“ — glasilom radikalcev — v „Beogradskega Dnevnika“ norčuje iz onih, ki pričakujejo pomoči od Slovanstva in še posebno od Rusije. Seveda, preko Dunava bo prišla pomoč Srbiji in takrat še le bode srečna, ko se bode učeni gospod profesor imenoval „Ban Matyás úr“. — „Bože pomiluj i izbavi nas ot lukavago!“

Iz Celovca 27. marca. (Slava Raiču!) Navdušenim Slovincem je č. g. poslanec Raič govoril prav iz srca. Tudi govor g. M. Vošnjaka je vse pohvale vreden, ker se ne ozira ne na levo, ne na desno. Oba govora, posebno pa Raičev, sta odločnim rodoljubom za to tako po volji, ker nas skušnja uči, da z moledovanjem, cincanjem in pomirjevanjem v slogu „beschwichtigungshofrathov“ do zdaj nismo nič dosegli. Poskusimo torej z ostrejšimi strunami!

Prijatelji laviranja nam sicer očitajo, da imamo mladi ljudje prevročno kri in da ne moremo nič dočakati. V tem imajo nekoliko prav. Mi jim pa tudi lahko odgovorimo, da le tisti lahko čaka, ki ima upanje, da bo kaj dočakal. Mi pa čakamo že tako dolgo zastoj, da nam je skoro upanje že zamrlo. Nek bivši Ljubljanski mestni odbornik je včasih rekel: „Bedasti ljudje, ki hočejo debel hrast prerezati z britvijo; saj je še sekira včasih preslaba.“

Iz Gorice dne 26. marca. (Grofinja Chambord. — Veselica v Čitalnici. —) Jako je nas iznenadila vest, katera se včeraj s bliskovo hitrostjo po mestu širila, da je umrla grofinja Chambord, soproga pred nekaterimi leti v Frohsdorfu umrlega in v Gorici na Kostanjevici pokopane grofa Chamborda, znanega pletendica do francoskega prestola. Že decembra meseca raznesla se je bila vest o nevarni bolezni grofinje, a takrat se ji je bilo zdravje povrnilo, in nikdo — razen najbližjih krogov — ni bil poučen o bližajoči se ločitvi od tega sveta. V sredo popoldne se je sicer njen zdravnik, dr. Maurovich, že izrazil, da teško preživi noč, zahteval je tudi še drugega pomočnika; telegrafovalo se je ponj v Frohsdorf, prišel je tudi še o pravem času, — da je videl, kako je zadnjikrat grofinja zatisnila oči. Noben časopis, noben krog ni vedel nič o tej nevarnosti, vsled tega je bilo vse iznenadjeno in marsikdo ni hotel verovati o istinitosti te novice. Gledé bolezni, ki je smrt prouzročila, so govornice različne; nekateri pravijo, da je sipljivost (asthma) smrt prouzročila, drugi menijo pa, da je umrla na srčni bolezni. Vsi so pa v tem jedini, da je to za Gorico udarec, kajti ranjka bila je zelo radodarna, 12.000 gl. in več razdelila je vsako leto — tako trdé zanesljivi viri — mej Goriške siromake različnih vrst. Ugiblje se že sedaj, da je zapustila mestu 100.000 gl. in različne vsote različnim zavodom; a to so le uganjanja in pia desideria, kajti oporoka ni danes še obče znana. Da je nekaj resnice na tem prerokovanju, je jako verjetno, a gotovosti ni nobene. Tudi ni še določeno, kdaj se bode vršil pogreb, ki bode sigurno zelo velečasten. Toliko za danes, prilično več.

Včerajšnja beseda v naši Čitalnici se je vrlo dobro sponesla. Nova obširna dvorana bila je polno občinstva, posebno nežni spol je bil obilno zastopan. Petje, obstoječe iz treh mešanih zborov in jednega samospeva z glasovirjem, bilo je precizno, popolno, kar svedoči, da se je g. pevovodja požrtvalno trudil. Čitalnica mu mora za to res hvaležna biti, a isto tako hvaležna pa tudi gospodičnam pevinjam in gg. pevcem, ki so prav redno in z ljubeznijo k vajam hodili. Igrí „Dva gospoda in en sluga“ in „V spanji“ sta se prav dobro predstavljali; vse moči, sodelujoče v teh igrah, so bile kos

svojim ulogam in so svoje naloge vrlo dobro rešile, osobito odlikoval se je sluga Ivan v prvi igri, ter vzbudil mnogo smeha in žel mnogo in zaslužene pohvale. Veselilo je navzočne videti v prvi igri našega starega „generala“, ki je po dolgi bolezni prvokrat zopet prišel v naše prostore ter na glasovirji spremljeval igralce. Dal Bog, da bi se mu zdravje popolnem utrdilo, ter da bi še dolgo delal v prid in veselje narodu in družini!

Domače stvari.

— (Shod volilcev II. razreda) v soboto zvečer ob 7. uri v čitalnični dvorani bil je dobro obiskan. Predsednik narodnega volilnega odbora gosp. dr. V. Zarnik je po pozdravu volilcev navsetoval predsednikom volilnega shoda cesarskega svetovalca gosp. J. Murnika, ki je bil tudi z odobravanjem vsprejet. Po živahnem razgovoru postavili so se jednoglasno kandidati: gg. Jos. Benedikt, trgovec in hišni posestnik; dr. H. Dolenc; Fran Povše, bivši vodja kmetijske šole in hišni posestnik; dr. J. Vošnjak in profesor T. Zupan.

— (Shod volilcev I. razreda), ki je bil včeraj dopoldne in kateremu je predsedoval g. dr. Bleiweis-Trsteniški, vsprejel je soglasno predlagane kandidate. Ti so: dr. Alfonz Mosche, odvetnik, cesarski svetnik Ivan Murnik, Miha Pakič, trgovec in hišni posestnik in Fran Ravnikar, deželni knjigovodja.

— (V Zagrebu) umrl je v soboto Dragotin pl. Klobučarić, umirovljeni predsednik banskega stola v 92. letu svoje dobe. Pokojnik služboval je 70 let in 2 meseca, predsednik banskega stola bil je 22 let.

— (Dr. J. Schell), odvetnik v Slovenjem Gradci preseli se v Vitoraz (Weitza). Želeti bi bilo, da bi prišel narodnjak na njegovo mesto.

— (Slovensko gledališče.) V soboto ponavljala sa je burka „Robert in Bertram“. Igralo se je mnogo bolje, nego zadnjikrat, osobito petje bilo je jako dobro, k čemur je največ pripomogel, g. Meden, ki je prevzel ulogo stražnika in pokazal, kako se mora peti ta uloga. Peterospev bil je vsled tega jako dober in občinstvo odlikovalo je pevce, posebno pa g. Medena z živahnimi klici in ploskanjem. Gospica Nigrinova pela je svoj kuplet tudi tako vrlo, da je morala ponavljati. Izmej ostalih igralcev imenovati nam je gg. Kocelj, Slobodin, Šrej in Perdan. Slednja dva sta prav spretni sili, ki kljubu temu, da sta še novince, dobro pogodita vsako ulogo. S to predstavo bili smo sploh prav zadovoljni, isto tako tudi občinstvo, katero se je mnogo smejalo in mnogo ploskalo. Jedino, kar nam ni bilo po godu, bilo je to, da je bilo gledališče premalo obiskano.

— (Dodatek.) K poročilu o javni skušnji „Glasbene Matice“ dostavljamo, da je mej učitelji, katerim je v prvi vrsti pripisovati vspeh zadnje skušnje, tudi g. učitelj Majer, čegar ime je zadnjic po neljubi pomoti izostalo. Pri „Glasbeni Matici“ so namreč naslednji gg. učitelji: Ohm v. Janušovski, Majer, Razinger in Kučera. Poleg teh pa še: g. Hubad, kot pevovodja moškega zbora in gospica L. Moosova kot rediteljica ženskega pevskega zbora.

— (Jahalnica — pred ljudsko kuhinjo.) Hlapec obče poznatega tukajšnjega Nemca že nekaj dnij sem jezdari v skok divjega in prav hudomušnega konja na javnem prostoru pred ljudsko kuhinjo ter čisto po nepotrebem plaši in bega občinstvo. Ker se tako protizakonito in javnemu varstvu jako kvarljivo dirjanje po ulicah sem in tja ter v kolobar pred starim streliščem ponavlja navadno ob polu dveh ali pa mej četrto in peto uro popoldne, ko mora todi hoditi šolska mladina, opozorujemo naše mestno redarstvo, da blagovoljno obrne svoje oko tudi v ta kraj in takoj ustavi to zlobno početje, sicer bomo objavili ime konjskega lastnika. Še ni dovolj drugih nevarnostij in obilo nedostatkov v teh ozkih ulicah za zidom nekdanjega strelišča, treba je vrhu tega tudi besnega in hudega konja, da vznemirja mirne ljudi.

— (Notranjska posojilnica.) Ker se ni zadostno število udov udeležilo na 28. dan t. m. sklicanega občnega zbora „Notranjske posojilnice“, se s tem sklicuje v zmislu §. 35 združnih pravil nov občni zbor dne 4. aprila 1886 ob 1. uri popoldne z znanim vsprejemom. — Zborovanje bode v društveni pisarnici

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Charleroi 29. marca. Na več krajih nadaljujejo se še ropanja. Mesto straži samo meščanska garda, ker so vsi vojaki odšli v okolico. Župan pozivlja prostovoljce v obrambo mesta, ker je meščanska garda popolnem utrjena. Neizogibno je, da se bodo vojaki in štrajkujoči delavci sprijeli. V Marchiennesu pozivljajo na zidovje prilepljeni oklici k revoluciji. Vojaki imajo ukaz, da po jedenkratnem brezuspešnem pozivu, takoj rabijo orožje. Tukaj in v provinciji proglašeno obsedno stanje. Splošni meeting delavcev v Louviere vršil se je mirno.

Charleroi 28. marca. V Roux so vnovič zbili. Vojaki so dvakrat streljali. Dva mrtva več ranjenih. V okolici zažgali so samostan. V Charleroi prišlo je 4000 vojakov v podkrepitve. Pri ropanju tovarn v Banloux je 32 ulancev prijelo štrajkujoče, a bili so odbiti. Jeden častnik in več vojakov ranjenih. Tovarne Pirmez in Mondoon obkolili so štrajkujoči delavci. Govori se, da je v premogovih jamah v Maremontu nastal ogenj.

Berolin 27. marca. Znani literarni historik Julian Schmidt preteklo noč za mrtvo-udom umrl.

Tržne cene v Ljubljani

dné 27. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	682	Špeh povojen, kgr.	64
Reš,	555	Surovo maslo,	84
Ječmen,	520	Jajce, jedno	2
Oves,	341	Mleko, liter	8
Ajda,	522	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	504	Telečje	58
Koruza,	540	Svinjsko	70
Krompir,	357	Koštrunovo	40
Leča,	8	Pisanec	5
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	850	Seno, 100 kilo	215
Maslo, kgr.	90	Slama,	215
Mast,	74	Drva trda, 4 m ³	750
Špeh frišen,	56	„ mehka, „	550

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. marca.	7. zjutraj	744-80 mm.	1-0° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	743-16 mm.	15-2° C	sl. zah.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	743-28 mm.	6-4° C	brezv.	jas.	
28. marca.	7. zjutraj	743-72 mm.	2-2° C	brezv.	jas.	
	2. pop.	740-90 mm.	17-0° C	sl. szh.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	740-86 mm.	9-6° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 7-5° in 9-6°, za 1-7° in 3-5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. marca t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	84 gld.	70 kr.
Srebrna renta	84	85
Zlata renta	114	20
5% marcna renta	101	70
Akcije narodne banke	875	—
Kreditne akcije	298	—
London	125	70
Srebro	—	—
Napol.	9	99 1/2
C. kr. cekini	5	98
Nemške srečke	61	65
4% državne srečke iz l. 1871	250 gld.	129
Državne srečke iz l. 1862	100 gld.	170
Ogrska zlata renta 4%	103	65
„ papirna renta 5%	95	35
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	25
Prior. oblig. Elizabete zapad. železnice	118	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	—
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	117
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	207	—

Br. 100.

(201—1)

Natečaj.

Služba občinskega zdravnika s sedežem v trgu Mozirje gornjegradskega sodniškega okraja na Štirskem se bo 1. majnika t. l. oddala za letno nagrado 200 gld. iz okrajne blagajnice in 100 gld. od mozirske občine.

Računi o lečenju ubogih se bodo iz okrajne blagajnice posebno plačevali.

Doktorji vsega zdravilstva imajo prednost, ki dokazujejo tudi, da so zmorni slovenskega ali saj katerega jugoslovenskega jezika ustno in pisмено.

Prošnje s priloženim listnim in domovinskim listom in z dokazi o dosedanji praksi naj se do 30. aprila t. l. tukaj vložijo.

Od okrajnega odbora Gornji grad,

dné 20. marca 1886.

Namestnik okr. načelnika:

Ant. Gorčičar.

Posestvo v Dornbergu

pri Gorici, obstoječe iz več hiš in gruntov, proda se iz proste roke.

Lastnica stanuje sedaj jeden mesec v Dornbergu, potem pa zmirom v Velikih Laščah. (188—2)

Št. 1437.

(165—3)

Prodaja posestev.

Vsled sklepa deželnega zbora prodajo se prostovoljno sledeča imenovana, deželnemu muzeju „Rudolfinum“ zapuščena posestva ranjega gospoda Viktorja Smoleta, namreč:

I. V katastralni občini Kapucinsko predmestje

1. v zemljišni knjigi pod vložno štev. 54 vpisana hiša s tremi nadstropji ob Marije Terezije cesti h. št. 1 parc. štev. 53/I. z 200 □ sežnjev velikim staviščem in z 238 □ sežnjev velikim dvoriščem parc. štev. 57/I.

2. zad za tem dvoriščem je v zemljišni knjigi pod vložno štev. 155 vpisani 1017 □ sežnjev velik vrt za zabavo parc. štev. 132, ki ga obdaja proti kolizejskim ulicam lastni zid, proti dvorišču lastne in sosednje hiše pa plot iz količev; na tem vrtu je hiša za vrtnarja in zraven vrtnarjeve hiše je pa cvetličnjak;

II. v katastralni občini Gorenja Šiška

v zemljišni knjigi pod vložno štev. 449 vpisana, okolo 1300 □ sežnjev velika njiva in pašnik za Kosezko opekarnico parc. štev. 1245, sodnijsko cenjena 150 gld.;

III. v katastralni občini Viš

1. v zemljišni knjigi pod vložno štev. 300 vpisani, 34 □ sežnjev veliki prostor parc. štev. 87/2, na katerem je prej stalo gospodarsko poslopje, zdaj je pa ta prostor spremenjen v senožet; in precej zraven pred vasjo Gliuce mej državno cesto in železnico je 3 orale in 1132 □ sežnjev velika senožet, parc. štev. 1207, sodnijsko cenjena 820 gld.;

2. v zemljišni knjigi pod vložno štev. 302 vpisana, onostran železnice proti Rožniku ležeča, 6 oralov in 1133 □ sežnjev velika senožet parcelna štev. 1348/1, sodnijsko cenjena 1000 gld.;

3. v zemljišni knjigi pod vložno štev. 301 vpisani senožeti v logu, namreč senožet parc. štev. 758/1, ki meri 890 □ sežnjev, in senožet parc. štev. 758/2, ki meri 14 oralov in 1440 □ sežnjev, obe skupaj cenjeni 2750 gld.;

IV. v katastralni občini Brezovica

v zemljišni knjigi pod vložno štev. 812 vpisana, 7 oralov in 1327 □ sežnjev velika senožet „Zornica“ parc. štev. 3511, ki leži proti Podpeču, cenjena 1150 gld.;

V. v katastralni občini Trnovsko predmestje

1. v zemljišni knjigi pod vložno štev. 381 vpisani, 3 orale in 1413 □ sežnjev velik delež mestnega gozda parc. štev. 551, 552 in 553 — kot senožet cenjen 530 gld. 60 kr., hrasti, smreke in drugo gozdno drevje, ki raste na tem prostoru, je pa cenjeno 1302 gld.;

2. v zemljišni knjigi pod vložno štev. 508 vpisani, 3 orale in 1213 □ sežnjev veliki delež „Rakove Jelše“, parc. štev. 920, cenjen 934 gld. 80 kr. Kupne ponudbe, pisane na kolek za 50 kr., sprejema deželni odbor kranjski

do 30. aprila l. 1886.

Pojasnila in natančnejše vesti o teh posestvih in o pogojih prodaje iz prijaznosti daje dvorni in sodnijski odvetnik gosp. dr. Josip Sajovic, Gosposdske ulice h. št. 1.

V Ljubljani, dné 8. marca l. 1886.

Tujci:

27. marca.

Pri **Stein**: Kimerer z Dunaja. — Manhart iz Trsta. — Lesay z Dunaja. — Seume iz Zagreba. — Krupka, Gelles z Dunaja. — Gentilomo iz Pulja. — Demel iz Karlovca.

Pri **Mattet**: Stein z Dunaja. — Fleischner, Swoboda iz Prage. — Wolf z Dunaja. — Neuer iz Kočevja. — Althaus z Dunaja. — Krajnik iz Grada. — Koleda, Ktirl z Dunaja. — Malesch iz Celja. — Unger iz Grada.

Umrli so v Ljubljani:

23. marca: Josip Vehar, miz. rjev sin, 2 leti, Gradaške ulice št. 12, za davico.

24. marca: Aleksa Marija Derč, zdravnikova hči, 7 dni, Sv. Petra cesta št. 9, za otročjim krčem.

25. marca: Franca Florjančič, užitniškega paznika hči, 11 let, Konjušne ulice št. 1, za davico. — Janez Keljbelj, krojačev sin, 8 mez., Sv. Petra cesta št. 37, za vnetjem pluć. — Ana Platnar, mestna uboga 67 let, Karlovska cesta št. 7, za spridenjem možganov.

26. marca: Josip Lukek, posestnik, 75 let, Kolezijska cesta št. 18, za jetiko.

Posestvo na prodaj.

Fran Gruden iz Godoviča pri Logatci proda dve posestvi, jedno 1/2, in jedno 1/2, zemlje (grunta), in poleg tega 3 kajže v dobrem kraju, tik okrajne ceste za 2.000 gld.

Kupci naj se oglašajo pri zgoraj imenovanem v Godoviču pri Logatci. (207—1)

Cvet zoper trganje

po dr. Malléu a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živih, oteklino, opeple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravil, kar dokazuje na stotine priznanih iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (646—22)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Nizozemsko-ameriško parniško društvo.

Koncesionirano od c. kr. avstrijske vlade.

DIREKTNA vožnja vsak teden s poštanim parnikom I. razreda.

ROTTERDAM-NEW-YORK

AMSTERDAM

Odhod v soboto. Najhitrejša vožnja. Najnižje cene. Izvrstna hrana.

I., II. in III. razred z vsjo potrebno opravo na ladji.

Kaj več o prevažanju oseb in blaga pove ravateljstvo v Rotterdamu in njega generalni agent J. G. WEISZ, spediter, I., Augustengasse, Dunaj (716—10)

J. ANDEL-a

novoznaideni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, šurke, role, muhe, mravljinca, prešilke, ptilčne urvide, sploa vse žuželke skoraj nenavarno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se doiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pri črnem psu“ 13, Húsová (Dominikanska) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Šliharji, trgovcu. Zaloga na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po pla. a. b. (203—1)

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kincsem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. 11 samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg-20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6. (142—17)